

Daan Esch

“Stem is een roman voor fijnproevers die hun boeken liever degusteren.”

FOTOGRAFIE: KOEN BROOS

Wie ben je? Stel jezelf kort even voor.

Ik wil woorden geven aan wie zwijgt, aan het gefluister dat verloren gaat in het lawaai dat al wat wezenlijk is zo makkelijk doet verstommen. Mensen hun eigen stem helpen te vinden is mijn missie als merkenbouwer voor ondernemers en bedrijven. Maar het is net zo goed mijn drijfveer als auteur.

Wat is de titel van jouw debuut? Waarover gaat je boek?

Stem is een historische roman, geïnspireerd door de tragische levens van castratazangers uit het Italië van de 17de eeuw. Drie personages gaan elk voor zich op zoek naar hun eigen stem. Centraal staat de vraag of de scherven van drie levens kunnen volstaan om één ziel weer te lijmen. ‘Stem’ leest als een allegorie over de broze kracht van de stem en de verwoestende impact van zwijgen.

Waarom moet iemand jouw debuut lezen?

Dit is geen makkelijk romannetje dat je snel even uitleest. Het is meer iets voor fijnproevers die hun boeken liever degusteren.

Waarom schrijf je? En waarom moest wat je schrijft per se in drukvorm uitgegeven worden?

Ik schrijf omdat mij dat dichter brengt bij wat per definitie steeds onzegbaar blijft. De vraag die peilt naar de essentie. Het fundament waarop wij mensen onze overtuigingen en ons zelfbeeld bouwen. Schrijven is gevaarlijk. Maar net daarom broodnodig.

Wat zijn volgens jou de noodzakelijke ingrediënten van een goed debuut?

Authenticiteit, persoonlijkheid en lef. Een boek moet waarachtig zijn, een eigen ziel hebben, een unieke stijl poneren en risico's durven nemen.

Waar komt je inspiratie vandaan?

Ik begrijp niet dat er auteurs zijn die kampen met iets als writer's block. De wereld om ons heen zit barstensvol verhalen. Er wacht zoveel rijkdom onder de oppervlakte, er zijn zoveel thema's die naar onze aandacht hingenelen. Het enige wat je moet

doen, is je daarvoor durven openstellen.

Wie is je grote literaire voorbeeld?

Wat Tolstoj klaarspeelt in ‘Oorlog en Vrede’ vind ik nog steeds onovertroffen. Ondanks de lijvigheid van zijn roman, hanteert hij in dit werk een bijzonder snelle en doeltreffende vertelstijl. Tolstoj schrijft op één pagina waar mindere goden hele hoofdstukken aan verbeuzelen.

Waar droom je van als debuterend auteur?

Dat mijn verhaal en de manier waarop het is verteld de juiste lezers weet te boeien. De rest is in feite bijzaak. Al zal alles wat verder komen wil, mooi meegenomen zijn.

Wat is de belangrijkste les die je uit jouw debuut geleerd hebt?

Schrijven leert je om je ego los te laten. Het vergt een kruimelmoed en bergen overgave om je in anderen te verplaatsen en een verhaal te durven brengen dat niet noodzakelijk het jouwe is. Daar ben ik als mens alleen maar beter uitgekomen. Hoe zou ik daar ooit spijt van krijgen?

Wat zou je achteraf bekeken anders doen?

Met wat ik nu weet, zou ik mezelf vermand hebben om sneller werk te maken van dat schrijven. Dit debuut heeft me in totaal meer dan twintig jaar gekost.

Zou je het iemand anders aanraden: debuteren?

Schrijven raad ik iedereen aan. Omdat het essentieel is voor je groei. Debuteren mag geen doel op zich zijn. Het gaat vooral om alles wat daaraan vooraf gaat. En dat is vele malen essentiëler dan de vraag of een manuscript al dan niet de drukpers haalt. ❤️